

майже всі книги і статті світового значення, або пишуться англійською, або ж переводяться на неї.

Висновки та перспективи вивчення іноземної мови: з усього вищевикладеного можна зробити висновок, що для кожної людини, яка прагне побудувати хорошу кар'єру, розширити межі свого спілкування, черпати новітню інформацію з першоджерел, відкрити нові життєві перспективи і врешті-решт урізноманітнити своє життя і зробити його більш цікавим, вивчення англійської мови просто необхідно.

Нежебовська Я. Є.

ВП «КТД ЛНУ ім. Т. Шевченка»

ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВИХ КОМПЕТЕНЦІЙ У СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Сьогодні ми повинні навчити наших студентів використовувати іноземну мову як інструмент у діалозі культур і цивілізацій сучасного світу. Ми повинні підготувати студентів до спілкування в реальних життєвих ситуаціях, навчити їх здобувати знання самостійно з метою вдосконалення в галузі обраної майбутньої професії. Саме на уроках іноземної мови викладач повинен формувати в студентів уміння і навички іншомовного спілкування, передбачити досягнення ними такого рівня комунікативної компетенції, який був би достатнім для здійснення спілкування у певних комунікативних сферах, орієнтуватися у соціокультурних аспектах країни, мову якої вивчають. Виконання вказаних факторів, забезпечує формування комунікативної компетенції студентів на уроках, перетворює учня з носія академічних знань іноземної мови на соціально активну людину, здатну практично використати свої знання і вміння в межах міжособистісного та між культурного спілкування.

Перспектива досліджуваної теми полягає в тому, що метою навчання є не просто вивчення іноземної мови, а й вільне володіння нею. У процес навчання вчитель може також включати культурознавчі компоненти, що сприяє вихованню студентів у контексті «діалогу культур».

Комунікативний метод базується на виконанні/дії (здібності використовувати мову). За таких умов значно менше уваги приділяється майстерності вимови та структурам мовної будови. Також не фокусується увага на навичках простого читання або письма. Реальне використання мови, особливо в соціальному плані, є новим пріоритетом.

Комунікативний метод передбачає іншу роль вчителя в навчальному процесі. Учитель полегшує навчання студента, залучаючи його до ситуації типу «учень-учень» у вищому ступені, ніж до ситуації «вчитель-учень». Для полегшення роботи учнів вчитель має виконувати багато ролей. Наприклад, він є менеджером діяльностей у групі. Під час роботи вчитель працює як радник, відповідаючи на запитання студентів та спрямовуючи їхні виступи. З іншого боку, вчитель може бути співрозмовником та учасником процесу навчання разом із студентами. У цілому роль вчителя за цих умов менш домінуюча, що дає

можливість йому не бути в центрі уваги безпосередньо під час роботи.

Комунікативний підхід змінює роль студентів у навчальному процесі. Вони є комунікаторами та відповідають за своє особисте навчання. Студенти активно ведуть переговори й намагаються примусити себе порозумітися, навіть коли недостатньо мовних знань. Вони навчаються спілкуватися в спілкуванні. Комунікативний підхід призначає іншу роль самій мові. За допомогою такого підходу підсилюється розуміння студентами повноти значення мови, яку вони вивчають. Студенти мають усвідомити, що реально можуть робити, використовуючи мову. Заохочується повне занурювання в мову, яка вивчається.

Отже, досвід сприяє формуванню у студентів стійкого інтересу до вивчення іноземної мови, внутрішньої мотивації до опанування іноземною мовою. Активізується пізнавальна діяльність студентів, розвивається культура мовлення, мислення, спілкування. Студенти оволодівають загальними прийомами комунікативної компетенції, вчать аналізувати, систематизувати та порівнювати.

Нікітенко І.
НТУ «ХП»

ОРАТОРСЬКЕ МИСТЕЦТВО СУЧАСНОСТІ

Якщо оперувати мовою фактів, ораторське мистецтво – це здібність говорити до групи людей у структурований, виважений спосіб із наміром надати інформацію, вплинути, чи розважити слухачів. Основними видами ораторського мистецтва є: соціально-політичне красномовство є одним із найдавнішим родів красномовства, яке уславило імена Цицерона, Демосфена й інших видатних ораторів античності та пізніших часів. Демократизація суспільного життя стимулює ораторську творчість громадян на зборах, мітингах, сесіях Верховної Ради, сесіях Рад народних депутатів, у клубі, на радіо, телебаченні тощо. Духовно-інтелектуальна енергія людей передається завдяки активізації публічного переконуючого слова, яке під тиском соціально-економічної кризи, політичних катаклізмів стає все більш гострим, соціально вагомим, необхідним в умовах відстоювання певних позицій, власних поглядів; соціально-побутове красномовство охоплює соціально значущі побутові ситуації. Сюди відносять ювілейну, похвальну промову, надмогильну, усну побутову оповідь, тост (застільна промова), анекдот тощо. Соціально-побутове красномовство має яскраво виражені національні традиції, виступає частиною національної духовної культури народу, його логосфери, живить розвиток усіх інших видів красномовства; судове красномовство почало активно розвиватися в Росії із середини XIX ст. з появою суду як елемента демократизації суспільного життя, коли слово правозахисника ставало інструментом у відстоюванні закону.

Рекламне красномовство – один із різновидів соціально значущого красномовства, що активно розвивається на Заході і починає розвиватися у незалежній демократичній Україні. Реклама - це особливий «товар»; її зміст не